

התחרות העולמית על העליונות הטכנולוגית והיציבה המעצמתית

ויקטור ישראל³³²

מטרת מאמר זה היא להטיל אור על "התחרות על העליונות" (the competition for superiority) אשר מהווה כבר כיום מעצב עולמי מרכזי ואשר צפויה ללוות אותנו שנים רבות קדימה. המדובר בתחרות - אך לא רק בין המעצמות העולמיות, ארה"ב, סין ורוסיה - על ההובלה במספר תחומים מוגדרים, בראש ובראשונה טכנולוגיים מובהקים כמו בינה מלאכותית ומחשוב קוונטום, נשק היפרסוני, אך גם תחומים כמו חלל ושליטה בשרשראות ערך, נתיבי סחר, ים וקוטב. תחומים שמושפעים מההתפתחויות הטכנולוגיות אך חורגים מהן.

בבסיס התחרות ההבנה שהעולם נמצא על סף התפתחויות משנות מציאות ומי שיוביל ישלוט. הבנה שמובילה ממשלות לגבש אסטרטגיות הובלה לאומיות בתחומי התחרות השונים, להקים מסגרות ארגוניות צבאיות ואזרחיות ייעודיות, להקצות משאבים וגם "להגביה חומות" על מנת להגן על הקניין הרוחני ועל היתרון התחרותי שלהן. הבנה זו מחדדת את המתחים בין ארה"ב ובעלות בריתה לבין סין-רוסיה מהצד האחד.

בשל ההשפעה המכרעת שצפויה להיות לתחרות על מאזן הכוחות בעולם, וההשפעה שכבר יש לה על היחסים בין המעצמות ובין מדינות למעצמות, ובשל האיומים וההזדמנויות הגלומים בה, יש חשיבות רבה למעקב של המערכת המודיעינית אחר ההתפתחויות בתחרות ולהיערכות של ישראל להתמודדות בתחרות ולהתמודדות עם השלכותיה. בתוך כך, התחרות מייצרת איומים פוטנציאליים לישראל בהקשרי עליונות טכנולוגית, נכסיות בזירה הבינ"ל ולהתנהלותה בין המעצמות היריבות. בד בבד, היא טומנת בחובה הזדמנויות לחיזוק השת"פ של ישראל עם ארה"ב ומדינות Like Minded.

התפתחותה של התחרות בין מעצמות ומדינות

בשנים האחרונות מתגברת התחרות העולמית על העליונות בתחומי טכנולוגיה מובחנים, בשרשרת האספקה להייטק, במערכות נשק ומאזן צבאי, בחלל, וכן על השליטה בנתיבי סחר ומשאבי טבע בימים ובקטבים. בלב התחרות מצויות המעצמות, ארה"ב, סין ורוסיה, ובלטות בה מדינות נוספות, בהן, בין היתר, גרמניה, צרפת, הודו ויפן. לתחרות על העליונות זיקות גומלין עם המאבק הבין-מעצמתי על השפעה - ובתוכה היציבה הצבאית - וכן עם "מלחמת הסחר" בין ארה"ב לסין. ברקע, נסיגת ארה"ב מהגלובליזציה שאפיינה את העשורים האחרונים והתגברה לאחר סיום המלחמה הקרה ועלייתן מחדש של גישות לאומיות ("אמריקה תחילה") ופרוטקציוניסטיות. ביסוד התפתחותה של התחרות הבין מעצמתית עומדים שני תהליכים שלובים זה בזה. הראשון,

332 ד"ר סא"ל (מיל') ויקטור ישראל הינו ראש אגף מחקר במשרד המודיעין.

ההכרה כי בשעה שהמערב בהובלת ארה"ב, קידם סדר יום גלובלי-ליברלי ועסק בהתמודדות עם איזמי טרור ופרוליפרציה של נשק בלתי קונבנציונלי, סין ורוסיה סימנו כיעד ופעלו לצמצום פערי העוצמה מול ארה"ב ולקידום עולם רב-קוטבי על פני ההגמוניה האמריקנית. בתפיסה המערבית, הגלובליזציה שמה במוקד את הנחלתם של ערכים ליברלים לעולם, שיתוף במידע וידע ותחרות מסחרית בין חברות (שוק חופשי), המייצרת תועלות לצרכנים ברחבי העולם במחיר סביר ובאיכות גבוהה ומביאה לקידמה. אולם, סין ורוסיה, בעלות המשטרים האוטוריטריים, המשיכו לפעול בגישה לאומית במערכת הגלובלית, תוך ניצול הגלובליזציה והפתיחות המערבית לצמצום הפער הכלכלי, המדעי וטכנולוגי. זאת, מתוך רצון של רוסיה, בהנהגת הנשיא פוטין, לשוב ולהיות מעצמה, ושל סין, בהנהגת הנשיא שי, לתפוס את מקומה הראוי בראיית המשטר כמעצמה עולמית ובטווח הארוך (2050) להיות המעצמה העולמית המובילה.

התהליך השני הינו ההכרה של ממשלות, כי אנו נמצאים על סף פריצות דרך טכנולוגיות משנות סדרי עולם בתחומים כמו בינה מלאכותית, טכנולוגיית קוונטום והנדסה גנטית, וכי להובלה או להיות מאחור בתחומים הללו יהיו משמעותיות מרחיקות לכת בכל תחומי החיים ועל מאזן הכוחות העולמי. ההתפתחות הטכנולוגית, לצד תהליכים אחרים כמו התחממות כדור הארץ, מגבירה גם את חשיבותם של מרחבים גיאוגרפים חדשים, בכך שהיא מאפשרת נגישות למשאבי טבע במים עמוקים, פיתוח נתיבי סחר חדשים בקוטב והרחבת השימושים הכלכליים והצבאיים בחלל. אלו בתורם מציפים מחלוקות טריטוריאליות, שאף שחלקן התקיימו שנים רבות, הן היו "רדומות" וכעת יכולות הניצול באמצעות הטכנולוגיה עוררו אותן.

העיקרון המנחה בגלובליזציה הינו הפחתה ניכרת במשקל של גבולות מדיניים ופעילות כלכלית (ייצור ושירות) לפי היתרון היחסי. בתהליך רב-שנים **שרשרת האספקה הפכה לעולמית עם תלות הדדית בין מדינות**, ובהתאמה עלו גם תאגידים רב-לאומיים. להבדיל ממגמת הגלובליזציה, התחרות על העליונות, שהתפתחה בשנים האחרונות מובלת ע"ממשלות ומוסדות מדיניים בראיה לאומית על פני הותרת המגרש לכוחות השוק החופשי. התחרות מתבטאת, בין היתר, בגיבוש אסטרטגיות תחרות לאומיות, הקמת מסגרות ארגוניות ייעודיות, השקעות זרות (כשהמניע הוא ממשלתי), הגדלת תקציבי מו"פ בתחומי התחרות ו"הגבהת חומות" בדמות פיקוח על השקעות זרות והידוק השמירה על נכסים אינטלקטואליים בכדי להגן על היתרון התחרותי. ההערכה בקרב חוקרים רבים להמשך והתגברות התחרות בשנים הבאות הובילה להצפת האפשרות של פיצול (Decoupling) של המערכת העולמית בהקשרי כלכלה וטכנולוגיה והיווצרותן של שרשראות אספקה נבדלות ותקנים שונים.

התחרות המדעית-טכנולוגית

התחומים העיקריים שבינם ניטשת התחרות כיום הם התחומים הטכנולוגיים הבאים: בינה מלאכותית, רשתות תקשורת דור חמישי, מחשוב קוונטום, סייבר ורובוטיקה. תחומים טכנולוגיים נוספים בהם: ביוטכנולוגיה, בדגש להנדסה גנטית, יישומי IOT, NANO והדפסת תלת מימד (3D), פחות בולטים כיום בתחרות בין מדינות, אך גם הם בעלי פוטנציאל לשנות תחומי חיים רבים

וסביר כי יקושרו בעתיד לתחרות העולמית על העליונות. תחומי הטכנולוגיה האזרחית והצבאית כרוכים זה בזה, וידע ויכולות תשתיות טכנולוגיות משמשים בו זמנית בשני התחומים. בה בעת, ישנם פיתוחים טכנולוגיים ייעודיים לצרכים צבאיים, ובתחרות על העליונות הטכנולוגית-צבאית בולטים תחומי הרובוטיקה והאוטונומיה, יישומי בינה מלאכותית, לוחמת סייבר, טילים היפר סוניים, יכולות לחימה בחלל, נשקי אנרגיה, "חמקנות" ומודרניזציה של הארסנל הגרעיני. בתוך כך נבחנת הדרך האפקטיבית ביותר לציוות אדם-מכונה בשדה הקרב, מתוך הבנה שתחומי הבינה המלאכותית והרובוטיקה המתפתחים ייצרו אופקים חדשים בכל הקשור להזדמנויות וסיכונים לעליונות אסטרטגית ואופרטיבית.

להלן ההתפתחויות בנושאים מרכזיים כביטוי לתחרות:

א. בינה מלאכותית - סין, קבעה יעד להובלה עולמית בתחום והקמת תעשייה של 150 מיליארד דולר עד 2030. בארה"ב הנשיא חתם (2019) על צו "לשימור ההובלה האמריקנית בתחום הבינה המלאכותית" והממשל הגדיר עדיפות תקציבית למו"פ בתחום הבינה והכלים הבלתי מאוישים (דגש לאוטונומיים). הנשיא פוטיין קבע כי "מי שיוביל בבינה המלאכותית ישלוט בעולם". סין, רוסיה וארה"ב הקימו מרכזי "בינה מלאכותית" צבאיים ושלוש המעצמות, לצד מדינות רבות אחרות, ובהן ישראל, הגדירו בשנים האחרונות אסטרטגיות לאומיות בתחום. בנוסף, בתחום הצבאי, נבחנת במערב השאלה באיזו מידה לשמר בידי הגורם האנושי את קבלת ההחלטות בהפעלת נשק קטלני הכולל מרכיב של בינה מלאכותית. זאת, לנוכח התחדדות הדילמה עקב הצורך להתמודד עם סין ורוסיה (סין חותרת ל"עליונות אלגוריתמית"), שאינן עושות את השיקול האתי ועלולות להשיג כתוצאה מכך יתרון בשדה הקרב.

ב. מחשוב קוונטום - הממשל האמריקני פרסם (2018) אסטרטגיה לפיתוח והובלה בתחום, ומשרד ההגנה האמריקני צפוי להגדיל את ההשקעה בו בשנים הקרובות. מנגד, סין, נתפסת כמובילה במו"פ בנושא הודות להיקף השקעות הנאמד במיליארדי דולרים. הכרזת גוגל (אוקטובר 2019), כי השיגה פריצת דרך ב"עליונות בקוונטום", הגבירה את החשש העולמי, מהאפשרות שהמחשוב הקוונטי יערער צבאות ועסקים מאחר שיהפוך את מערכות ההצפנה הנוכחיות ללא רלוונטיות.

ג. תקשורת דור חמישי - סין וארה"ב רואות בדור 5 סיכוי וסיכון משמעותי בהיבטי ביטחון, מודיעין וכלכלה ומנסות להשפיע על זהות הספק שיפרוס את התשתיות ברחבי העולם, ע"י הפעלת לחצים על מדינות. היצע החברות העולמי בתחום הינו קטן וכולל את נוקיה ואריקסון באירופה ואת סמסונג הדרום קוריאנית. חברות סיניות, ובראשן וואווי, הן הבולטות בתחום זה, כאשר החברה מסוגלת לספק מענה שלם לתשתית במחיר הנמוך בעשרות אחוזים ממתחרותיה (גם בשל תמיכת הממשל הסיני). אין, בשלב זה, חברות אמריקניות היודעות לספק מענה שלם, אך החברות הסיניות תלויות בשבבים אמריקנים, וכשברקע התחרות בין הצדדים, פועלת סין להשיג עצמאות בפיתוח וייצור שבבים מתקדמים.

ד. מערכות היפר-סוניות - הנשיא פוטיין הכריז (2019) על הובלה עולמית בפיתוח מערכות

מסוג זה ולאחר מכן רוסיה מיבצעה מערכת היפר-סונית ראשונה (AVANGARD לטווח עשרת אלפים ק"מ), מתוך ארבע המצוינות בפיתוח, חלקן בהנעה גרעינית. בסין מצויות 2 מערכות היפר-סוניות בפיתוח, כשאחת מהן (DF-ZF) הוצגה בהופעת בכורה במצעד האחרון. ארה"ב מפתחת מספר מערכות (שתי תוכניות בחיל האוויר ואחת בצבא היבשה) שניסויים בהן צפויים להתקיים ב-2020, תוך שאיפה להדביק את הפער שפתחו הרוסים והסינים. במקביל, מקדמת ארה"ב מו"פ להתמודדות עם האיום ההיפר-סוני. הודו שותפה לרוסיה בפיתוח טיל היפר סוני ימי (זירקון) המצוי בשלבי ניסוי, ומקימה מתקנים שיאפשרו מחקר וניסויים בטילים היפר סונים.

ה. נשק אנרגיה מכוונת - עיסוק רב שנים בתחום ע"י המעצמות ומדינות נוספות דוגמת בריטניה וגרמניה, הניב עד לאחרונה התקדמות מועטה בהגעה ליכולת מבצעית. בארה"ב התפרסמו (2019) מכרזים לבניית לייזר בעוצמה של 300KW ליירוט טילים בליסטיים וטילי שיוט עד לשנת 2022, ובעוצמה של 500KW עד 2024. זאת, בנוסף לפרויקטים ביבשה ובים בתחום יירוט לייזר בעוצמות נמוכות יותר, המתוכננים להבשיל ב-2022. סין פרסמה (2020) מכרז לפיתוח פוד לייזר ואינטגרציה למטוס קרב, שאמור לפי ההערכות לשמש ליירוט, המצביע על אפשרות להתקדמות משמעותית במו"פ הסיני בתחום מערכות לייזר.

התחרות על החלל

טכנולוגיות חדשות, מספר גדל של מדינות וחברות הפעילות בחלל וירידה בעלויות השיגור, גם כתוצאה מפיתוח משגרים רב פעמיים ומזעור לוויינים, מביאות לשימוש ותלות גוברים בחלל. העלייה בחשיבות החלל מבחינה כלכלית וצבאית גרמה לתחרות על עליונות בין מעצמות החלל, כולל עיסוק גובר בחימושו, תוך שחיקת הרסנים ההסכמיים שהן נטלו על עצמן.

במישור הצבאי, המעצמות גיבשו תפיסות ביטחון ולחימה בחלל (הרתעה, חסינות, הגנה והתקפה) ומפתחות אמל"ח מגוון (קינטי, אנרגטי, סייבר ול"א) המיועד לשימוש מכדור הארץ ובחלל עצמו. בנוסף, המעצמות נערכות לניהול החלל כזירת מערכה צבאית ומקימות לשם כך מסגרות חדשות דוגמת "פיקוד החלל" בארה"ב וצרפת וסוכנות חלל צבאית שהוקמה בהודו. סין הכריזה (2018) על הקמת כוח אסטרטגי שיכלול יכולות התקפיות והגנתיות משולבות באוויר ובחלל החל מ-2020 ועל תכנית פיתוח עד 2035.

בהיבט האזרחי, אשר גם לו פן צבאי, המעצמות מגדילות את ההשקעה בתכניות חלל מאוישות, והירח סומן כיעד מרכזי ע"י ארה"ב וסין, המתכננות נחיתה מחודשת עליו והקמת בסיסים לטווח ארוך. מערכות ניווט לווייניות נוספות לאלה של ארה"ב, רוסיה ואירופה נפרסות ומפותחות ע"י מספר מדינות, בהן בין היתר הודו ויפן, על מנת להבטיח עצמאות בתחום ובפיתוחים התלויים בו, ובתוך כך לזכות במעמד של מעצמות חלל.

שליטה בשרשרת האספקה להייטק

כאמור, בעידן הגלובליזציה שרשראות האספקה לפיתוח מוצרים הפכו להיות גלובליות, לפי היתרון יחסי, והדבר נכון לכלכלה הדיגיטלית ("הייטק") עליה מבוססות הכלכלות המתקדמות.

עם התפתחות התחרות על העליונות בין המעצמות, הן בוחנות את תלותן בייצור מרכיבים בשרשרת האספקה אצל היריב, מכרייית מתכות נדירות, עבור דרך ייצור מוליכים למחצה ושבבים, ייצור מעגלים מודפסים ועד מסכי תצוגה ומגע אלקטרוניים.

בתחום המתכות הנדירות, עד שנות התשעים של המאה ה-20 הייתה זו ארה"ב ששלטה בהפקה של מתכות אלו, אך בשני העשורים האחרונים המוקד עבר לסין והיא מפיקה 80-95 אחוז מהתפוקה העולמית. יצוין, כי סין עשתה שימוש במונופול בתחום המתכות כמנוף לחץ ואיימה לפגוע באספקתן לארה"ב. האיום הסיני עורר את ארה"ב ומדינות נוספות להשקיע באיתור מרבצים ובהפקת המתכות, בפיתוח חלופות לחלקן ובקידום שיתופי פעולה בנושא עם בעלות ברית.

במיקרו-אלקטרוניקה סין פועלת להשיג עליונות עד שנת 2030 ושואפת להחזיק בבעלותה עד אז 70 אחוז מתעשייה זו. משרד ההגנה האמריקני פועל להרחיב את ההשקעה בתחום (מדובר בגידול מכמה עשרות מיליוני דולרים ל כ-2 מיליארד עד 2023). בשבבים, ארה"ב ובעלות בריתה דרום קוריאה וטאיוואן, מובילות כיום בייצור ועיצוב שבבים באיכות גבוהה. סין, התלויה ברכש חיצוני של שבבים למוצריה, שואפת להשיג יכולת ייצור עצמית עד 2025 כחלק מתכנית MADE IN CHINA 2025.

הזירה הימית - "המהפכה הכחולה"

כ 90% מהסחר העולמי כיום הוא דרך הים, וההיקף הגובר של הסחר הבינ"ל בכלל הגדיל גם את חשיבות הזירה הימית. בד בבד, בעשורים האחרונים עלה הפוטנציאל והצורך במיצוי של משאבי הים עצמו בהיבטי מדגה, הפקת מחצבים ודלקים מקרקעית הים, ניצול פני השטח שלו (חקלאות, אנרגיה) ואף לתפקיד החיוני של הים בתשתיות האינטרנט, הבנת תרומת הים להפחתת או גידול התחממות כדור הארץ ופוטנציאל המגוון הביולוגי הימי לתרופות. זאת, מעבר לתפקיד הזירה הימית כאתר הפריסה השריד העיקרי לנשק גרעיני-אסטרטגי. בנוסף, יצוינו שינויי האקלים, שגורמים להיווצרות נגישות חדשה לקטבים, למשאבים הגלומים בהם ולנתיבים ימיים. כל אלו מביאים למגמת עליה בחשיבות הים, המכונה גם "המהפכה הכחולה", שמגבירה את התחרות על שליטה בנתיבי מסחר ימיים, פיתוח נגישות ושליטה על משאבי טבע מחוץ בתוך ומעבר למים כלכליים של מדינות, המביאה בתוך כך לעליית תביעות לזכויות בטריטוריות ימיות, שהמחלוקות בהן היו רדומות, דוגמת אזור הקוטב הצפוני וים סין הדרומי.

סין, הודו ויפן פיתחו בעשור האחרון תכניות אסטרטגיות ליצירת נתיבי סחר בינלאומיים הכוללים מרכיב ימי ויבשתי, אשר ישרתו אותן ברכישת השפעה ונגישות לשווקים - סין עם יוזמת one belt one road (דרך המשי הימית והיבשתית) והודו עם יוזמת "הציר צפון דרום", המחבר אותה עם מערב רוסיה דרך מרכז אסיה. וזאת בנוסף ליוזמה משותפת להודו ויפן לחיבורים בין אסיה לאפריקה (AAGC). ארה"ב, שהגיבה באיחור ליוזמה הסינית, הקימה (נובמבר 2019) את מיזם Blue Dot Network, יחד עם יפן ואוסטרליה, העוסק בפרויקטים לפיתוח תשתיות (כבישים, נמלים, גשרים) עם דגש על המרחב האינדו-פסיפי.

עליית חשיבות הימים והמאבק בהם ועליהם מתבטאת גם בהשקעות עתק של מדינות, בין היתר של סין והודו הפועלות לבניית ציי מים כחולים (Blue-water navies) בראיה אסטרטגית ארוכת טווח, תוך העתקת מרכז הכובד מהיבשה לים. בנוסף היא מתבטאת בהקמת פיקוד ארקטי ע"י רוסיה ופרסום אסטרטגיה עדכנית של ארה"ב למרחב זה "בעידן של תחרות אסטרטגית", לפיה מטרת ארה"ב היא להשיג הרתעה מול מעצמה במרחב.

"הגבהת חומות"

התחרות על העליונות מתבטאת ב"הגבהת חומות", הכללת פרקטיקות בהן נוקטות ממשלות, להגברת פיקוח על השקעות זרות והגבלת התחרות, יתר רגישות לשיתוף בידע, כולל באקדמיה, ולמעבר של כוח אדם מיומן בתחומי התחרות. ההגבלות מתרחשות בשנים האחרונות מצד ארה"ב ומדינות מערביות נוספות. גרמניה, לדוגמא, הטילה (אוג' 2018) הגבלות על השקעות זרות להגנה על מה שהגדירה כ"אינטרסים חיוניים", והנשיא טראמפ חתם על חוק שמגביר את יכולת הפיקוח על השקעות זרות בארה"ב ואשר מכון בעיקר נגד סין, תוך לחץ של ארה"ב על בעלי בריתה, כולל ישראל, לנהוג כמותה.

סיכום ומשמעויות

התחרות על העליונות היא רב מימדית, עם זיקות והתלכדויות בין הנושאים השונים וצפויות להיות לה השלכות על כל תחומי החיים ועל כן היא מחייבת התייחסות כוללת, בנוסף להתייחסות לכל אחד מהיבטיה בנפרד. להובלה, או לחילופין להיוותרות מאחור בתחרות זו, תהייה משמעות מרחיקות לכת בכל הקשור למאזן הכוחות העולמי, למעמדן של מדינות במערכת הבינלאומית והאזורית וליכולתן למצות הזדמנויות מצד אחד, ולהתמודד עם איומים מצד שני. ההכרה המחלחלת בכך כבר מניעה ממשלות לרכז משאבים חשיבתיים, ארגוניים ותקציבים בתחומים שבליבת התחרות, ובמקביל, כאמור, להגביר את הפיקוח וההגבלות בכל הקשור לגישה של גורמים זרים למוקדי ידע וטכנולוגיות מתקדמות, על מנת להגן על יתרון האיכותי.

חשיבותם של הדברים עבור מדינת ישראל הינה גדולה במיוחד לנוכח הסתמכותה על יתרונה האיכותי-טכנולוגי ונכסיותה בתחום. בצד הסיכונים:

א. התגברות התחרות על העליונות וההשקעה הרבה של מדינות אחרות בה עלולה לאתגר את היתרון האיכותי של ישראל ולשחוק כפועל יוצא מכך את הנכסיות שלה ואת מעמדה בעיני גורמים בזירה האזורית והבינלאומית.

ב. התחרות מחדדת את הרגישויות האמריקאיות בכל הנוגע לקשרי ישראל עם סין ומגבירה את המתח שבתוכו צריכה ישראל להתנהל ביניהן.

ג. כניסת מערכות נשק מתקדמות לזירה בידי מעצמות או מדינות שירכשו מערכות שבעבר לא היו נגישות אליהם העשויות להטות לרעה את מאזן הכוחות והאיומים מהאזור לישראל.

בצד ההזדמנויות – בתחרות על העליונות גלומות אפשרויות להעמקת שיתוף הפעולה האסטרטגי עם ארה"ב ומדינות Like Minded אחרות בתחומים הטכנולוגי שבליבת התחרות ובתיאום בהיערכות אליה. שת"פ כזה יכול להיות בילטרלי או להתקיים במסגרת מולטילטרלית

דוגמת הברית המודיעינית Five Eyes ולהוות עוגן מרכזי ביחסים לאורך זמן שיעניק גם חלופות וביטחונות לשרשראות אספקה ושיתוף במשאבים.

מכל מקום, התחרות מעלה מאוד את חשיבותה של מעורבות הממשלה בישראל בגיבוש מדיניות והגדרת יעדים לאומיים בתחומים הרלבנטיים, בהתארגנות מבנית ובהקצאת משאבים. בנוסף התחרות מחייבת בחינה מתמדת של שינויים שנגרמים בעטיה ביחסים בין מדינות ובמגמות לטווח הבינוני והארוך במאזני הכוח בעולם ובאזור, על מנת להיערך מבעוד מועד לקראתם.

למערכת המודיעין תפקיד חשוב באספקת ידע, תובנות, הצבעה על האתגרים וההזדמנויות עבור ישראל שהתחרות מייצרת, ומתן התרעות אסטרטגיות מפני התפתחויות בה בעלות השלכות שליליות רחבות לישראל. המעקב המודיעיני אחר התחרות מחייב התבוננות גלובלית, מתוך זווית ראייה של המעצמות והבנת הדינמיקה ביניהן באזורים שונים בעולם, על מנת להבין כיצד זו עשויה להשפיע על המזה"ת וישראל ומיקומה בתוך "המשחק הגדול".

חקר התחרות מחייב הבנה אנושית משולבת בטכנולוגיות שבתחרות, מערכות כלכליות וחברות, מאזני כוחות צבאיים וביחסים בינלאומיים. מיצוי טכנולוגי של מאגרי מידע גלובליים בתחומים אלו ובהיתוך בין מאגרים בתחומים השונים, מהווה פוטנציאל להבנה מדוקדקת יותר של התחומים השונים, גילוי מגמות חדשות בתחרות ולהיתוך בינתחומי והבנת זיקות הגומלין. יצוין, כי מקורות המידע על התחרות הם בעיקרם חומר גלוי (חלקו בתשלום) ממקורות שונים הכוללים מאגרי מידע תחומיים. בנוסף, ניתן להתבסס על מידע וידע דרך קשרי חוץ מכלל המערכת הישראלית הביטחונית והאזרחית (כיום משרדי ממשלה רבים מחזיקים גופי קש"ח ייעודיים לתחומם) וממשק מול חברות וארגונים מובילים בישראל המחזיקים בידע תחומי.

יודגש כי יצירת רלוונטיות של המודיעין המופק אודות התחרות והשפעה על המערכות הלאומיות בישראל מחייבת קשר רציף ומעורבות (כדבר שבשגרה) בתהליכי תכנון וקבלת החלטות אסטרטגים במערכות הממשלה האזרחיות לצד הביטחוניות הנוגעות לתחרות. בצד האזרחי יצוינו משרדי הכלכלה, החינוך, המדע, התחבורה, האוצר, התקשורת, והאנרגיה, כמו גם המועצה הלאומית לכלכלה, כגופים שעוסקים בצדדים השונים הנוגעים בתחרות על העליונות, ולהם השפעה על המקום בו יהיה לישראל בתחרות ולהתנהלותה הבינ"ל בתחומים השונים.